soovitus-ettepanekuid. 29. septembril neegus teatab RL-le, et Itaalia väeosade koondumise ja kallaletungi ähvarduse survel ta on sunnitud kuulutama välja üldise mobilisatsiooni.

Kallaletung ei lasegi end kaua oodata. 2. oktoobril tungivad Itaalia väed üle piiri, leides eest väheseid ja halvastivarustatud Abessiinia sõdureid. Algab Itaalia võidukäik, mis kestab poole novembrini. Selleks ajaks on ka abessiinlased suutnud end koguda ja hakkavad avaldama energilist vastupanu, minnes kohati üle vastuatakkidele.

13-komitee, nähes, et lepituskatsed on asjatud, pöördub RL poole ettepanekuga võtta tarvitusele abinõud vägivalla ja RL pakti rikkumise pidurdamiseks. Nõukogu poolt moodustatud 6-komitee konstateerib nüüd 6. oktoobril, et Itaalia on kallaletungija pool, ja teeb ettepaneku sanktsioonide tarvituselevõtuks Itaalia vastu. Rahvasteliidu nõukogu omakorda moodustab 18-komitee sanktsioonide väljatöötamiseks Itaalia vastu. 11.—19. oktoobrini komitee töötab välja sõjamaterjalide, rahanduslikud ja majanduslikud sanktsioonid, mis peavad tulema RL poolt vastuvõtmisele 3. novembril, kuid nõukogu koosolek lükatakse edasi, nii et need saavad astuda jõusse alles 18. novembril.

Järgneb 8. detsembril veel üks tüli lõpetamise katse Inglismaa ja Prantsusmaa poolt, soodustuste pakkumisega Itaaliale, kuid see lükatakse tagasi niihästi tülitsejate kui ka RL nõukogu poolt. Selle tagajärjel on Inglise välisminister Hoare sunnitud tagasi astuma ja andma oma koha senisele Rahvasteliidu-ministrile Edenile. Lepitusprotseduur on esialgu sellega lõppenud ja kogu maailm jälgib pinevusega sõjategevuse käiku, mis ähvardab aga kujuneda

Eesti kroonika 1935, lk. 16